

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا (۱)

سوگند به اسبان دوندهای که نفس زنان (به سوی میدان جهاد) پیش رفتند. (۱)

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (۲)

و سوگند به آنها (که بر اثر برخورد سمشان به سنگهای بیابان) جرقه های آتش افروختند. (۲)

فَالْمُعِيرَاتِ صُبْحًا (۳)

و با دمیدن صبح بر دشمن یورش بردند. (۳)

فَأَثَرُنَّ بِهٍ نَقْعًا (۴)

و گرد و غبار به هر سو پراکنده کردند. (۴)

فَوَسْطُنَّ بهٍ جَمْعًا (۵)

و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند. (۵)

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهٍ لَكَنُودٌ (۶)

که انسان در برابر نعمتهای پروردگارش ناسپاس و بخیل است. (۶)

وَإِنَّهٗ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ (۷)

و او خود نیز بر این معنی گواه است. (۷)

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ (۸)

او علاقه شدیدی به مال دارد. (۸)

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ (۹)

آیا نمی‌داند روزی که تمام آنچه در قبرهاست زنده می‌شود. (۹)

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ (۱۰)

و آنچه در درون سینه ها است آشکار می‌گردد. (۱۰)

إِنَّ رَبَّهُم بِمَا يَوْمَنَدُ لَخَبِيرٌ (۱۱)

در آن روز پروردگارشان از آنها کاملا با خیر است. (۱۱)